

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายชัช ชลวร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๑, ที่ ๘/๒๕๕๑

ที่ ๑๐/๒๕๕๑, ที่ ๑๓/๒๕๕๑

ที่ ๒๖/๒๕๕๑, ที่ ๓๑/๒๕๕๑

ที่ ๖๔/๒๕๕๑, ที่ ๒/๒๕๕๒

ที่ ๗/๒๕๕๒, ที่ ๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๖/๒๕๕๒, ที่ ๑๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๙/๒๕๕๒, ที่ ๓๖/๒๕๕๒

ที่ ๖/๒๕๕๓, ที่ ๑๑/๒๕๕๓

ที่ ๑๘/๒๕๕๓ และที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

ความเห็น

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๗ เป็นบททั่วไป โดยมาตรา ๒ บัญญัติเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองที่กำหนดให้ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติรับรองและให้ความคุ้มครอง

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการรับรองความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนุญที่กฎหมายอื่นใดจะขัดหรือแย้งมิได้ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติให้วินิจฉัยตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนุญใช้บังคับแก่กรณี และมาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติรับรองว่าสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนุญนี้รับรองไว้ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญดังกล่าวมิได้มีข้อความที่เป็นการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดโดยเฉพาะ จึงไม่อาจมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด รวมทั้งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ที่จะขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๗

ส่วนในประเด็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนุญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) มาตรา ๑๘๗ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

เห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มีเจตนารมณ์ในการประกาศใช้บังคับอันเนื่องมาจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา (ช่วงปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๕๔) ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระสินเชื่อที่ตนมีกับสถาบันการเงินได้ และสินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าต่อไป ฐานะของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องจะเกิดปัญหาอย่างรุนแรงและกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจต่อไปได้ เป็นการสมควรที่จะเร่งแก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็วด้วยการรับโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อนำมาบริหารจัดการตามวิธีการที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ จะต้องพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และให้ลูกหนี้เหล่านั้นสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

แก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าวพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญรวม ๘ หมวด ซึ่งมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๔ ว่าด้วยการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ส่วนที่ ๓ การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน อันเป็นบทบัญญัติที่มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยมีสาระเกี่ยวกับวิธีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และสิทธิของลูกหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องจากการจำหน่ายทรัพย์สิน กล่าวคือ ให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ซึ่งมีอำนาจบังคับจำนองหรือบังคับจำนำกับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ มีหนังสือบอกกล่าวภายในเวลาและระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๔ หากลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๗๕ ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้ โดยการจำหน่ายนั้น ตามมาตรา ๗๖ บัญญัติให้กระทำได้โดยวิธีการขายทอดตลาด แต่ถ้าเห็นว่าการจำหน่ายโดยวิธีอื่นเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่า ให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นได้ หรือจะรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่พึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่ายก็ได้ ทั้งนี้ การจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๗๖ นั้น ให้ บสท. ประกาศล่วงหน้าภายในเวลาและวิธีการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๗ อย่างไรก็ตาม พระราชกำหนดฉบับนี้มีบทบัญญัติเป็นการคุ้มครองและเป็นหลักประกันแก่บุคคลซึ่งอาจได้รับความเสียหายหรือมีส่วนได้เสียจากการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ในมาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ ว่า บุคคลใดมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะจำหน่าย ให้ยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลพร้อมด้วยหลักฐานต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ และให้คณะกรรมการบริหารซึ่งตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกำหนดฉบับเดียวกันบัญญัติให้ประกอบด้วยประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามคน และให้กรรมการผู้จัดการเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่งเป็นผู้พิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว หากมีเหตุผลสมควร ให้สั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น และให้ผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งคณะกรรมการบริหารได้ยกคำคัดค้าน อาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายได้ หากพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สิน สำหรับเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน พระราชกำหนดฉบับนี้บัญญัติคุ้มครองสิทธิของลูกหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ใน

มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ว่า หากมีเงินเหลือให้ บสท. ส่งคืนลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ และในการจำหน่ายทรัพย์สินหรือในกรณีที่ บสท. รับโอนทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ ให้สิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตหรือ บสท. ไม่เสียไป ถึงแม้ภายหลังพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีใช่ของลูกหนี้ และห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จากจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน อีกทั้งมิให้มีการเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖

เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ประกอบสาระสำคัญของบทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วเห็นได้ว่า เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เพื่อให้ บสท. แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ต่อคุณภาพตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในการใช้อำนาจจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของ บสท. นอกจากที่กฎหมายบัญญัติให้ดำเนินการเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ทั้งวิธีการและเวลาดำเนินการแล้ว พระราชกำหนดฉบับนี้มีบทบัญญัติที่เป็นการคุ้มครองและหลักประกันแก่บุคคลซึ่งอาจได้รับความเสียหายหรือมีส่วนได้เสียจากการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ในมาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ อันเป็นบทบัญญัติคุ้มครองและให้หลักประกันสิทธิแก่ลูกหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ใช้สิทธิในการคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน หรือสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายกรณีที่เกิดกรณีการบริหารได้ยกคำคัดค้าน จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติอันเป็นประเด็นแห่งคดีนี้เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพไว้ว่า กระทบได้ กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ได้ใช้บังคับแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง โดยจำกัดสิทธิและเสรีภาพเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยเฉพาะสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการได้รับการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามมาตรา ๔๐ สิทธิในทรัพย์สินของบุคคลตามมาตรา ๔๑ การคุ้มครองการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลตามมาตรา ๔๒ และสิทธิของบุคคลในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตนตามมาตรา ๕๘ และเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลตามที่บัญญัติไว้อย่างเสมอกันในกฎหมาย ไม่ได้ยกเว้นใช้บังคับแก่บุคคลใด

บุคคลหนึ่ง หรือกรณีใดกรณีหนึ่ง อันทำให้บุคคลไม่ได้รับความเสมอภาคกัน หรือไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กรโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ไม่เกี่ยวกับกรณีที่บุคคลอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่ได้ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๓ วรรคสอง และไม่ได้ตัดสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมตามที่ผู้ร้องอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๘

สำหรับประเด็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ด้านกฎหมายและการยุติธรรม รวมทั้งด้านเศรษฐกิจ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจของศาล การจัดตั้งศาล และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือไม่

เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดนี้ที่ให้ บสท. แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ เพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในการใช้อำนาจจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของ บสท. ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ทั้งวิธีการและระยะเวลาดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติคุ้มครองและให้หลักประกันสิทธิแก่ลูกหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ๒ เรื่อง ได้แก่ (๑) การคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้ยื่นต่อ บสท. และให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้พิจารณาคัดค้านโดยเร็ว ซึ่งการพิจารณาคัดค้านของคณะกรรมการบริหารนี้ไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาพิพากษาโดยองค์กรศาลคงเป็นเพียงการพิจารณาโดยฝ่ายบริหารเพื่อให้การบริหารจัดการสินทรัพย์เป็นไปอย่างรวดเร็ว และ (๒) การเรียกร้องค่าเสียหายในกรณีที่คณะกรรมการบริหารได้ยกคัดค้านให้ยื่นคำขอต่อศาลซึ่งเป็นองค์กรตุลาการ จึงเห็นได้ว่าพระราชกำหนดนี้มีหลักประกันคุ้มครองและให้สิทธิแก่ผู้ได้รับ

ความเสียหายที่ได้รับจากการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ไว้แล้ว บทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงเป็นมาตรการที่รัฐจัดให้มีขึ้น โดยคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้แล้ว ไม่ได้เป็นการขัดต่อแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ด้านกฎหมายและการยุติธรรม รวมทั้งด้านเศรษฐกิจ และไม่ได้ขัดต่อบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจของศาล การจัดตั้งศาล และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมตามที่ผู้ร้องอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๘

สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการ ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายที่เสนอโดยศาลหรือคู่ความ และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญ มีคำวินิจฉัยแล้วให้ใช้ได้โดยคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว ซึ่งไม่มี ความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

นายชัช ชลวร

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ